

[ROZDAROWAĆ *vb pf*

Pierwsze o oraz pierwsze a jasne.

fut 3 sg rozdaruje. ◇ praet 3 sg m rozdarował. ◇ imp 2 sg rozdaruj.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Podarować wszystko, co się ma, wielu osobom [co]: Ale pytaźli mię iákoby do tego przyść/ żeby [bogactwa] byly twoie: rozdáruy ie. SenekaGórn 270, 24.

Szereg: »rozdać a rozdarować«: Co mu było niemáło złotá z Mycenu przyniefiono/ tho wízytko rozdał á rozdárował HistTroj D4v.

Synonim: rozdać.

Formacje współrdzenne cf DAROWAĆ (Errata).

KW, (LWil)